

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

An votum soli Deo faciendum sit. punct. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

PUNCTUM VII.

An votum soli Deo faciendum sit.

SUMMARIUM.

- 1 Proponitur dubitanti ratio.
- 2 Resolvitur questio.

1. Videtur non soli Deo, sed etiam sanctis vota fieri. Quia sunt professiones in eorum cultum & honorem cedentes. Quod confirmat aliquarum Religionum usus, vocando castitatem, paupertatem, & obedientiam non solum Deo, sed etiam Beate Mariæ aliisque sanctis.

2. In hac re solum de nomine esse potest questio, sed non de re, vt bene aduertit. Valentia 2.2. disp. 6. q. 6. punct. 3. vers. 3. *dubium est*. Nam si votum sumas pro cultu recognoscens diuinum numen, à quo tanquam ab autore omnium bonorum aliquid impetrate intendis, vel pro impetratis gratias referre, clarum est hoc modo soli Deo vota fieri. Quia solus Deus est, qui hac ratione coli potest. Quod si tunc sancti inuocantur in illa promissione, & voto; inuocantur vt testes promissionis factæ, vel vt mediatores ad deferendum votum, vel vt intercessores ad impetrandum à Deo, quæ per votum desiderantur. Verum si non hac ratione votum seu promissio sumatur, sed quatenus credit in cultum, & honorem sanctorum, vt illos in necessitatibus mediatores habeas, vel vt illis pro beneficiis acceptis te gratum ostendas; sanctis fieri potest; sicut enim sancti spectata propria excellentia gratiæ & gloriæ, quam habent orari & adorari possunt, cur non etiam coli promissione de bono opere ipsis facto? Sed quia huiusmodi promissio sanctis facta confirmatur frequenter promissione facta Deo: Vocemus enim Deo facturi, quidquid sanctis promittimus; ea de causa omne votum factum sanctis Deo fieri dicitur. Sic D. Thom. 2.2. quest. 88. art. 5. ad tertium quem testatur Sanchez lib. 4. sum. c. 1. n. 41. ab omnibus esse receptum Azor. lib. 11. instr. moral. cap. 22. q. 13. Suar. latissimè 10. 2. de Relig. lib. 1. de voto c. 16. Annot. 5. Bonac. 10. 2. disp. 4. q. 2. de voto punct. 2. m. 17. optimè Val. 2. 2. disp. 6. q. 6. punct. 3. in secunda assertionem vers. 3. *dubium*.

Quando vero Prelato locum Dei tenenti obedientiam promittis, votum Prelato non fit, etiam illo modo, quo fieri potest sanctis spectata eorum excellentia. Quia non in Prelati cultum & honorem promittis, sed Deo promittis obedientiam tuo Prelato seruandam. Sic Sayro in Clau Regia lib. 6. c. 1. n. 11. Bonac. dicto puncto. 1. n. 17. Si autem alicui homini in eius utilitatem aliquid promittas absque relaxatione ad Deum; vt si dicas, promitto tibi me non lufurum; promissio humana & ciuilis est, non votum. Sic Nauar. summa lar. c. 12. n. 5. Sanchez. lib. 4. summa c. 1. n. 42.

PUNCTUM VIII.

Quæ materia Deo & Sanctis offerri potest votum possit?

Ultima particula quæ in definitione voti apponitur est, vt sit de meliori bono. Quapropter examinandum est: an votum necessarium sit de bono, & de bono possibili; Secundo: an debeat esse de bono pertinente ad consilia, vel possit esse de bono pertinente ad præcepta. Tertio, qualiter debeat esse de bono meliori.

§. I.

Qualiter votum debeat esse de bono possibili?

- 1 Impossibilia promitti Deo non possunt.
- 2 An votum non peccandi sit impossibile.
- 3 Pro resolutione apponitur distinctio.
- 4 Votum non peccandi mortaliter, validum est.
- 5 Votum non peccandi nec mortaliter, nec venialiter inualidum est.
- 6 An saltem obliget ad mortalia vitanda? Affirmat Suar.
- 7 Negat Sanchez.
- 8 Quid sentiendum sit.
- 9 Eius satis opposita rationi.
- 10 Deciditur questio: An votum rei partim possibile, partim impossibile obliget.
- 11 Votum de vitando aliquo genere peccatorum venialium obligat, sed non est consuetudinum.

- 12 Votum vitandi omnia venialia quantum in te est, aliqui censent valere, verius est oppositum.
- 13 Votum vitandi omnia venialia valet.
- 14 Promittere Deo rem impossibilem, per se solum est veniale.

1. Regula est ab omnibus recepta. Impossibilia Deo promitti non posse. Quia ad illa facienda non potest suscipi obligatio Regula, nemo potest de regulis iuris in 6. & leg. impossibilem ff. eodem tit. Quod non solum verum habet in absolute impossibilibus; sed de iis, quæ comparatione promittentis impossibilia sunt. Nam eo ipso non poterit promittens ad illa se obligare. Hinc constat; qualiter alienum factum promittitur; promittitur namque non absolute, sed vt promittenti subicitur. At nulla alia ratione subicitur, nisi appositione curæ, & diligentie vt efficiatur. Ergo promittens factum alienum censendus est promittere suam diligentiam, & curam serio apponere, vt tale factum fiat, vt laicus diximus superiori tractatu de Iuramento. Et tradit in præfati Suar. tom. 2. de Religione lib. 2. de voto c. 1. in fine n. 7. Sanchez lib. 4. de voto c. 5. n. 9.

2. Sed est dubium; an sub hac materia impossibili comprehendatur votum nunquam peccandi? Videtur namque comprehendere. Quia spectata humanæ naturæ fragilitate, & ordinariis Dei auxiliis nullus est, qui possit omne peccatum vitare. Ergo illud votum est de re impossibili. Econtra vero videtur tale votum de re possibili esse. Quia est de vitando peccato, quod si vitari non possit, peccatum non esset.

3. Pro resolutione aduerte multipliciter hoc votum non peccandi fieri posse. Primo; si votum fiat non peccandi mortaliter. Secundo; si fiat, non peccandi mortaliter, nec venialiter. Tertio; si votum fiat, non peccandi absolute. Quarto; si fiat, non peccandi venialiter in hac materia determinata, vel in hoc genere peccatorum?

4. Si votum fiat non peccandi mortaliter; validum est, vt potest de re possibili non viribus naturæ, sed gratiæ, quæ omnibus ea vt volentibus, diuinæque misericordiam implorantibus parata est. Quæ ratio probat, hoc votum validum effectum fieri ab homine fragili, & peccatis debito, & periculum transgressionis habente. Nam hoc periculum cum non procedat ex voto, sed ex praua dispositione uolentis, quam diuina gratia superare uolens potest, & tenetur voti obligationem non impedit. Sic Nauar. sum. c. 1. 2. num. 65. Sotus lib. 7. de iustitia quest. 1. art. 3. Lessius c. 40. dub. 7. num. 31. Sanchez lib. 4. c. 5. num. 16. Suar. tom. 2. de Religione lib. 2. de voto c. 3. num. 2. Azor. lib. 11. c. 13. q. 4. Verum est tale votum validum sit; ac consuetudinem non est frequenter ob periculum transgressionis; rarus enim est præcipue ex his, qui in seculo ritam degunt, qui peccato mortali toto vitæ tempore abstinent. Sic Nauar. Sotus, Suarez, Sanchez locis allegatis.

5. Si vero votum fiat, non peccandi mortaliter nec venialiter, seu non peccandi, alicui videbitur validum esse, etiam secundum votum, quod includit. Quia lex diuina obligat, utate omnia peccata mortalia, & venialia; alias non peccares si propositum haberes peccandi aliquando venialiter. Sed ad id, ad quod lex diuina obligat, obligare per votum potes, vt potes ad rem perfectam, & possibilem. Ergo potes te obligare, non solum ad vitanda peccata mortalia, sed etiam venialia. Nihilominus tenenda est communis sententia, tale votum quoad collectionem omnium peccatorum inualidum esse. Sic docuit Sotus dicto lib. 7. de iustitia q. 1. art. 3. vers. utrum vero votum; Valent. 2. 2. disp. 6. q. 6. punct. 2. vers. si autem quarat Sanchez lib. 4. summa cap. 5. num. 10. Lessius lib. 2. c. 40. dub. 7. num. 31. Suar. lib. 2. de voto c. 3. num. 5. Ratio ea est; quia est vitare omnia peccata mortalia, & venialia sit tibi (speculatiue loquendo) physice possibile; ac mortaliter & spectato communi reum cursu, & auxiliis à Deo concessis impossibile est, vt experientia demonstrat. Sed ad ea, quæ sic sunt impossibilia, lex humana positiua obligare non potest. Ergo neque votum. Neque obligat legem diuinam naturalem ad vitanda omnia illa peccata obligare, vt manifestè probat ratio dubitandi; Vt inde inferas, et per votum obligare posse. Quia illa obligatio est velut proprietatis rationalis naturæ; ac proinde non mirum si solum potestiam physicam spectet. Quia rationali naturæ, qua talis est, accidentaria est moralis impossibilitas proueniens ex appetitu rationis non subiecto. At obligatio voti, & cuius vis legis positiuæ cum subsequatur hanc moralem impossibilitatem, illam spectat; ac proinde cum illa compati non potest.

6. Maior dubitatio est: an tale votum obliget ad partem saltem ad vitanda peccata mortalia? Affirmat vt magis probabile Suar. lib. 2. de voto c. 3. num. 16. Mouentur: quia quo ad illam partem possibile est tale votum; & cum sit pars omnino distincta, & separabilis ab alia parte non peccandi venialiter, credendum est; ex huius coniunctione aliam non vitari. Item quia illud votum nunquam peccandi mortaliter, nec venialiter, ac quialet duplici voto, alteri non peccandi mortaliter, alteri non